

CODUL DE DREPT CANONIC

Textul oficial și traducerea în limba română

Sapientia, Iași 2004

Roma, Palatul Vatican, 25 ianuarie 1983, al cincilea an al Pontificatului Nostru. PAPA IOAN PAUL AL II-LEA

CARTEA A III-A FUNCTIA DE A ÎNVĂȚA

TITLUL III Educația catolică (793-806)

Can. 793 – § 1. Părinții, precum și cei care le țin locul, au obligația și dreptul de a-și educa copiii; părinții catolici au, în plus, datoria și dreptul de a alege acele mijloace și instituții prin care, în funcție de circumstanțele locale, să se poată îngriji mai bine de educația catolică a copiilor lor.

§ 2. Părinții au și dreptul de a beneficia de ajutoarele pe care societatea civilă trebuie să le pună la dispoziție și de care ei au nevoie pentru a da educație catolică copiilor lor.

Can. 794 – § 1. Datoria și dreptul de a educa îi revin dintr-un motiv special Bisericii, căreia Dumnezeu i-a încredințat misiunea de a-i ajuta pe oameni să poată ajunge la plinătatea vieții creștine.

§ 2. Păstorii sufletești au datoria de a orândui tot ceea ce este necesar ca toți credincioșii să beneficieze de educația catolică.

Can. 795 – Deoarece adevărata educație trebuie să urmărească formarea integrală a persoanei umane în perspectiva scopului ei ultim și, totodată, a binelui comun al societății, copiii și tinerii să fie astfel educați încât să-și poată dezvolta în mod armonios calitățile fizice, morale și intelectuale, să dobândească un desăvârșit simț de responsabilitate și o folo-sire corectă a libertății și să fie pregătiți să participe activ la viața socială.

CAPITOLUL I Școlile

Can. 796 – § 1. Între mijloacele de realizare a educației, credincioșii să acorde o mare importanță școlilor care, fără îndoială, sunt pentru părinți principalul ajutor în îndeplinirea misiunii lor educative.

§ 2. Părinții trebuie să coopereze strâns cu profesorii, cărora le încredințează educația copiilor; profesorii, la rândul lor, să colaboreze din toată inima cu părinții, care trebuie ascultați cu plăcere; să se organizeze întâlniri sau ședințe cu părinții, cărora să li se dea o mare importanță.

Can. 797 – Părinții trebuie să se bucure de libertate adevărată în alegerea școlilor; de aceea, credincioșii trebuie să acționeze ca societatea civilă să le recunoască părinților această libertate și, respectând dreptatea distributivă, să o ocrotească chiar prin subvenții.

Can. 798 – Părinții să-și încredințeze copiii acelor școli în care este prevăzută educația catolică; dacă nu pot face acest lucru, au obligația de a se îngriji să li se asigure copiilor în afara școlii educația catolică necesară.

Can. 799 – Credincioșii să facă tot posibilul ca, în societatea civilă, legile care reglementează formarea tinerilor să aibă în vedere și educația lor religioasă și morală în școală, după conștiința părinților.

Can. 800 – § 1. Biserica are dreptul de a înființa și de a conduce școli pentru orice disciplină, de orice gen și de orice grad.

§ 2. Credincioșii să favorizeze școlile catolice, contribuind, după posibilități, la întemeierea și susținerea lor.

Can. 801 – Institutele călugărești care au ca misiune specifică educația, rămânând fidele acestei misiuni, să se dedice cu mult zel educației catolice, inclusiv prin școli proprii, înființate cu consimțământul Episcopului diecezan.

Can. 802 – § 1. Dacă nu există școli în care să se dea o educație pătrunsă de spirit creștin, este datoria Episcopului diecezan să se îngrijească să fie create.

§ 2. Când se consideră că e oportun, Episcopul diecezan să prevadă să fie create chiar și școli profesionale și tehnice, precum și altele ce sunt impuse de necesități speciale.

Can. 803 – § 1. Școala catolică este școala condusă de autoritatea ecleziastică competentă sau de o persoană juridică ecleziastică publică, ori școala recunoscută ca atare de autoritatea ecleziastică, printr-un document scris.

§ 2. Într-o școală catolică, învățământul și educația trebuie să se bazeze pe principiile doctrinei catolice, iar profesorii să se remarcă prin doctrină dreaptă și prin viață morală.

§ 3. Nici o școală, chiar dacă e catolică de fapt, să nu poarte denumirea de școală catolică decât cu consimțământul autorității ecleziastice competente.

Can. 804 – § 1. Învățătura și educația religioasă catolică date în orice școală sau transmise prin diferite instrumente de comunicare socială sunt supuse autorității Bisericii; este de datoria Conferinței Episcopilor să dea norme generale cu privire la această sferă de activitate, iar datoria Episcopului diecezan este de a o organiza și de a o supraveghea.

§ 2. Ordinariul locului să aibă o grijă deosebită ca profesorii de religie, chiar și cei care predau această disciplină în școlile necatolice, să se remarce prin doctrină dreaptă, prin mărturie de viață creștină și prin competență pedagogică.

Can. 805 – Ordinariul locului are dreptul, în dieceza sa, să numească sau să aprobe profesorii de religie; de asemenea, să-i îndepărteze sau să ceară să fie îndepărtați, dacă acest lucru se impune din motive religioase sau morale.

Can. 806 – § 1. Episcopul diecezan are dreptul și datoria să supravegheze și să viziteze școlile situate pe teritoriul său, inclusiv școlile întemeiate sau conduse de membrii institutelor călugărești; tot lui îi revine obligația să dea norme cu privire la organizarea generală a școlilor catolice; aceste dispoziții sunt valabile și pentru școlile conduse de călugări, rămânând inviolabilă autonomia acestora cu privire la conducerea internă a acestor școli.

§ 2. Superiorii școlilor catolice, sub supravegherea atentă a Ordinariului locului, să aibă grijă ca instruirea dată în ele să se situeze din punct de vedere științific cel puțin la nivelul celorlalte școli din regiunea respectivă.